

Příloha č. 1: Zákon na ochranu republiky č. 50/1923 Sb. z. a n. v paragrafovaném znění

Zákon
ze dne 19. března 1923
na ochranu republiky

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I. - Úklady o republiku

§1 Úklady

Kdo se pokusí:

násilím změnit ústavu republiky, zejména pokud jde o samostatnost, jednotnost nebo demokraticko-republikánskou formu státu,
násilím úplně znemožnit ústavní činnost presidenta republiky, jeho náměstka, zákonodárného sboru, vlády nebo guvernéra Podkarpatské Rusi,
násilím přivtělit cizímu státu území republiky neb odtrhnouti od něho jeho část,
trestá se zločin těžkým žalářem od pěti do dvaceti let, za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem na doživotí.

§ 2 Příprava úkladů

Kdo se s někým spolčí k úkladům o republiku,

kdo vejde k těmž konci ve styk přímý nebo nepřímý s cizí mocí nebo s cizími činiteli, zejména vojenskými nebo finančními,

kdo k těmž konci sbírá branné nebo pomocné síly, je organizuje nebo cvičí,

kdo poskytuje neb opatřuje k těmž konci zbraně, střelivo nebo jiné prostředky,

trestá se za zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let, za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od pěti do deseti let.

§3 Ohrožení bezpečnosti republiky

1.Kdo v úmyslu poškodit republiku ji vydá nebezpečí války nebo nepřátelského činu cizí moci neb ozbrojeného napadení nebo takové nebezpečí zvýší, trestá se za zločin těžkým žalářem od pěti do deseti let, za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od deseti do dvaceti let nebo na doživotí.

2.Kdo způsobí nebo podporuje ozbrojené povstání v republice v úmyslu ohrozit tím její bezpečnost zvenčí, trestá se za zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let, za okolností zvláště přitěžujících žalářem od pěti do dvaceti let.

3.Kdo za účelem uvedeným pod. č. 1 nebo 2 s někým se spolčí nebo vejde ve styk přímý nebo nepřímý s cizí mocí nebo s cizími činiteli, zejména vojenskými nebo finančními, trestá se za zločin těžkým žalářem od šesti měsíců do pěti let.

HLAVA II. - Poškození republiky a útoky na ústavní činitele

§4 Prorada

Zmocněnec republiky, který při jednání s cizí mocí poruší své povinnosti, ač ví, že tím poškodí důležitý zájem republiky,

kdo zničí, odstraní, utají, poruší nebo padělá listiny nebo jiné důkazy o právních poměrech republiky k jinému státu, ač ví, že tím poškodí důležitý zájem republiky,

trestá se za zločin žalářem od jednoho do pěti let a spáchal-li čin v úmyslu, aby poškodil republiku, těžkým žalářem od pěti do deseti let.

Spáchal-li viník čin z hrubé nedbalosti, trestá se za přečin tuhým vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

§5 Zrada státního tajemství

1.Kdo vyzradí přímo nebo nepřímo cizí moci skutečnost, opatření nebo předmět, jež vláda tají v důležitém zájmu republiky nebo jež v takovém zájmu mají zůstat utajeny před cizí mocí,

kdo vyzvídá takovou skutečnost, opatření nebo předmět, aby je vyzradil přímo nebo nepřímo cizí moci, trestá se za zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let a spáchal-li čin v úmyslu, aby poškodil republiku, těžkým žalářem od pěti do deseti let.

2.Kdo hrubou nedbalostí způsobí, že taková skutečnost, opatření nebo předmět se stanou nebo mohou se státí známými cizí moci, ačkoli podle svého veřejného postavení je povinen uchovávat je v tajnosti neb ačkoli mu taková povinnost byla výslovně uložena hledíc na jeho služební nebo smluvní poměr, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§6 Vojenská zrada

1.Kdo za války opatřuje nepříteli nějaký prospěch nebo způsobí škodu branné moci nebo vojenským podnikům republiky nebo jejího spojence, příslušník republiky, který za války koná službu v nepřátelském vojsku, trestá se za zločin těžkým žalářem od tří do pěti let, za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od pěti do dvaceti let nebo na doživotí.

2. Stejně se trestá: kdo vyzradí cizí moci přímo nebo nepřímo skutečnost, opatření nebo předmět, jež mají zůstatí utajeny pro obranu republiky,

kdo vyzvídá takovou skutečnost, opatření nebo předmět, aby je vyzradil přímo nebo nepřímo cizí moci, kdo za těmito účely s někým se spolčí nebo vejde ve styk přímý nebo nepřímý s cizí mocí nebo s cizími činiteli, zejména vojenskými nebo finančními.

3.Kdo vědomě ohrožuje obranu republiky tím, že vyzradí osobně nepovolané skutečnost, opatření nebo předmět, jež mají zůstatí utajeny pro obranu republiky, nebo tím, že vyzvídá takovou skutečnost, opatření nebo předmět, aby je vyzradil osobně nepovolané, trestá se, není-li čin přísněji trestný, za zločin žalářem od šesti měsíců do tří let.

4.Kdo hrubou nedbalostí způsobí, že taková skutečnost, opatření nebo předmět se stanou nebo mohou se státí známými cizí moci, ačkoli podle svého veřejného postavení je povinen uchovávat je v tajnosti neb ačkoli mu taková povinnost byla výslovně uložena hledíc na jeho služební nebo smluvní poměr, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§7 Tresty za některé útoky na život ústavních činitelů

1.Pokus zločinu vraždy (§134 zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., §278 zák. čl. V z r. 1878, a §413 zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z.), zločin úmyslného zabití člověka (§279 zák. čl. V z r. 1878) i pokus tohoto zločinu trestá se těžkým žalářem doživotním, byl-li spáchán na presidentu republiky nebo na jeho náměstku.

2.Týmž trestem trestají se tyto činy, byly-li spáchány na předsedovi vlády, členu vlády nebo členu zákonodárného sboru u výkonu jich pravomoci nebo pro tento výkon nebo vůbec pro jejich činnost v životě politickém, jakož i byly-li spáchány na guvernéru Podkarpatské Rusi nebo na členu státního soudu u výkonu jejich pravomoci nebo pro tento výkon.

3.Ustanovení č. 1 a 2 vztahuje se také na činy, které byly spáchány na bývalém presidentu republiky, jeho náměstku, předsedovi vlády, členu vlády, guvernéru Podkarpatské Rusi a členu státního soudu pro výkon jejich pravomoci, vyjma že tyto osoby byly své hodnosti zbaveny v důsledku rozsudku senátu, rozsudku trestního soudu nebo nálezu disciplinárního.

4.Trestem uvedeným pod č. 1 se trestá, neustanovuje-li platné právo trestu přísnějšího, ten, kdo spolupůsobí ke spáchání nebo při spáchání vraždy nebo úmyslného zabití člověka za okolností na osobách uvedených pod č. 1 až 3, a to i když čin nebyl dokonán. Ukazuje-li menší míra na menší trestnost, je trestem těžký žalář od deseti do dvaceti let. Této mírnější sazby nelze však užítí na účastníka, je-li pachatelem osoba mladší dvaceti let.

5.Doživotním těžkým žalářem trestá se také ten, kdo spáchal některý z činů uvedených pod č. 4 v době mezi dokonáním osmnáctým a dvacátým rokem svého věku nebo kdo v tomto věku spolupůsobil ke spáchání nebo při spáchání takového činu, a to i když čin nebyl dokonán. Ukazuje-li menší míra účasti osoby mladší dvaceti let na menší trestnost, je trestem těžký žalář od pěti do dvaceti let.

§8 Tělesné poškození ústavních činitelů

1.Kdo úmyslně poškodí na těle presidenta republiky nebo jeho náměstka, kdo úmyslně poškodí na těle předsedu nebo členu vlády u výkonu jich pravomoci nebo pro tento výkon nebo vůbec pro jejich činnost v politickém životě,

kdo úmyslně poškodí na těle předsedu zákonodárného sboru, guvernéra Podkarpatské Rusi nebo členu státního soudu u výkonu jich pravomoci nebo pro tento výkon, trestá se za zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let.

2.Způsobil-li vinník svým jednáním těžké poškození na těle nebo smrt nebo nebezpečí takového výsledku, je trestem těžký žalář od pěti do dvaceti let.

3.Měl-li vinník v případě č. 1 nebo 2 úmysl způsobiti poškození těžké, je trestem těžký žalář od pěti do dvaceti let nebo na doživotí.

4.Spáchal-li vinník čin dříve než dokonal dvacátý rok svého věku, je v případě č. 2 a 3 trestem těžký žalář od dvou do deseti let.

5.Těmito ustanoveními chráněny jsou také osoby uvedené v §7, č. 3.

§9 Spolčení k útokům na ústavní činitele

Kdo se s někým spolčí k tomu konci, aby byl spáchán zločin uvedený v §7 nebo 8 neb aby takové činy byly páčány,

kdo vědomě podporuje jakýmkoliv způsobem takové spolčení nebo jeho účastníky, trestá se za zločin žalářem od jednoho do pěti let.

§10 Násilí proti ústavním činitelům neb osobování si jich moci

1.Kdo užije násilí, aby působil v určitém směru na výkon pravomoci presidenta republiky nebo jeho náměstka, zákonodárného sboru, jeho předsedy, předsednictva, výboru nebo komise, vlády, předsedy nebo člena vlády nebo guvernéra Podkarpatské Rusi neb aby jim v takovém v takovém výkonu bránil nebo jej mařil,

kdo proti nim užije násilí za výkon jich pravomoci,

trestá se za zločin žalářem od jednoho do pěti let, za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od pěti do deseti let.

2.Kdo svépomocně sám nebo ve spojení s jinými si osobuje pravomoc vyhrazenou presidentu republiky, zákonodárnému sboru, vládě, guvernéru Podkarpatské Rusi, sboru vykonávajícímu trestní soudnictví nebo veřejnou správu, trestá se zločin žalářem od šesti měsíců do jednoho roku, za okolností zvláště přitěžujících těžkým žalářem od jednoho do pěti let.

§11 Urážka presidenta republiky

1.Kdo před dvěma nebo více lidmi presidentu republiky nebo jeho náměstku na cti ublíží vyhrůzkou zlého nakládání nebo jiným hrubě zneuctivajícím projevem nebo ho uvede ve veřejný posměch,

kdo pronese o něm obvinění, věda, že tím vážně ohrozí jeho čest,

trestá se za přestupek vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

2.Dopustí-li se vinník činu veřejně nebo tváří v tvář presidentu republiky (jeho náměstku) neb opětovně před dvěma nebo více lidmi při různých příležitostech nebo ho tělesně ztýrá, trestá se za přečin vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

3.Důkaz pravdy i přesvědčení o pravdě je vyloučen.

§12 Nepřekážení nebo neoznámení trestných podniků

1.Kdo opomine překaziti trestné činy uvedené v §1, 2, 6 až 9, ačkoli tak mohl učiniti snadno a bez nebezpečí pro sebe a osoby blízké,

kdo se doví věrohodným způsobem, že se chystá takový zločinný podnik nebo že byl spáchán čin uvedený v §6, čís. 2 a 3 a opomine to neodkladně oznámiti věrohodným způsobem úřadu neb ohroženému,

trestá se za zločin žalářem od šesti měsíců do jednoho roku.

2.Má-li vinník zvláštní povinnost čin překaziti neb oznámiti nebo jednal-li v úmyslu pachatele podporovati, je trestem těžký žalář od jednoho roku do pěti let.

3.Neoznámení není trestné, dověděl-li se vinník o podniku v době, kdy již bylo od něho upuštěno, leč jde-li o vojenskou zradu podle §6, čís. 2 a 3.

HLAVA III. - Ohrožování míru v republice a vojenské bezpečnosti její

§13 Nedovolené ozbrojování

1.Kdo bez úředního povolení:

opatří přechovává nebo jinému přenechá dělo, kulomet, samostříl (automatickou pušku), ruční granát, minomet, plamenomet nebo zbraň podobné účinnosti nebo součástky, jichž je nezbytně zapotřebí k užití takové zbraně,

hromadí nebo rozděljuje ruční nebo střelné zbraně, střelivo, vojenským účelům sloužící traskaviny nebo jedovaté plyny,

tvoří ozbrojené skupiny nebo je cvičí v zacházení se zbraní,

trestá se za zločin žalářem od jednoho měsíce do jednoho roku.

2.Jednal-li vinník vědomě k účelům pozdvižení nebo vzbouření (vzpoury), trestá se těžkým žalářem od šesti měsíců do pěti let.

3.Kdo se zúčastní ozbrojené skupiny, věda, že jejím účelem je pozdvižení nebo vzbouření (vzpourea), trestá se zločin žalářem od jednoho měsíce do dvou let.

4.Kdo opomine neodkladně a věrohodným způsobem oznámiti úřadu nedovolené ozbrojování (čís. 1 až 3), o němž se dověděl věrohodným způsobem, ačkoliv tak mohl učiniti snadno a bez nebezpečí pro sebe a osoby blízké, trestá se za přečin tuhým vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

5.Vyzve-li státní správa obyvatelstvo vyhláškou, aby vydalo zbraně, nebude za nedovolené ozbrojování potrestán, kdo zbraně odevzdá úřadu ve lhůtě stanovené vyhláškou.

§14 Rušení obecného míru

1. Kdo veřejně nebo před více lidmi nebo více lidí pobuřuje proti státu pro jeho vznik, proti jeho samostatnosti nebo demokraticko-republikánské formě, trestá se přečin tuhým vězením od jednoho měsíce do dvou let.

2.Kdo veřejně popuzuje k násilnostem nebo jiným nepřátelským činům proti jednotlivým skupinám obyvatelů pro jejich národnost, jazyk, rasu nebo náboženství nebo proto, že jsou bez vyznání, trestá se za přečin tuhým vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

3.Kdo veřejně popuzuje k zášti proti jednotlivým skupinám obyvatelů pro jejich národnost, jazyk, rasu nebo náboženství nebo proto, že jsou bez vyznání, trestá se za přečin vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců.

4.Kdo veřejně popuzuje k násilnostem nebo jiným nepřátelským činům proti jednotlivci pro jeho národnost, jazyk, rasu nebo náboženství nebo proto, že je bez vyznání, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do tří měsíců.

5.Stejně se trestá, kdo veřejně způsobem surovým nebo štvavým hanobí republiku, národ nebo národní menšinu tak, že to může snížit vážnost republiky neb ohrozit obecný mír v republice nebo její mezinárodní vztahy.

§15 Výzva k neplnění zákonných povinností nebo k trestným činům

1.Kdo vybízí k hromadnému neplnění veřejnoprávních povinností, uložených zákonem, trestá se za přečin tuhým vězením od čtrnácti dnů do jednoho roku.

2.Kdo veřejně podněcuje ke zločinu nebo přečinu, trestá se za přečin tuhým vězením od osmi dnů do jednoho roku.

3.Podněcoval-li vinník ke zločinu uvedenému v §1, 2, 7 nebo 8 nebo ke zločinu vojenskému nebo k hromadnému páchání přečinu podle §47 až 51 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., trestá se za zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let.

4.Kdo veřejně vybízí k hromadnému páchání přestupku, trestá se za přestupek vězením od tří dnů do tří měsíců.

5.Vinník není podle ustanovení odst. 2 a 4 trestný, podněcoval-li k přečinu nebo přestupku, stíhanému jen na žádost (soukromý návrh) poškozeného.

§16 Schvalování trestných činů

1.Kdo veřejně vychvaluje nebo výslovně schvaluje zločin nebo přečin nebo jinak projevuje s ním souhlas, kdo veřejně vychvaluje nebo oslavuje pachatele pro takový čin, kdo, předem se s pachatelem nedohodna, jakýmkoli způsobem jej za takový čin odmění, neb, aby tím projevil souhlas s jeho činem, poskytne mu náhradu za peněžitý trest nebo jiný plat rozsudkem trestního soudu mu uložený nebo s tímž úmyslem veřejně sbírá takový peněžitý trest nebo náhradu, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do jednoho roku.

2.Jde-li o zločin uvedený v §1, 2, 7 nebo 8, trestá se vinník za zločin žalářem od šesti měsíců do tří let.

3.Kdo do jednoho roku po spáchání zločinu uvedeného v §7 nebo 8 v tiskopise nebo rozšířením spisu uveřejní, veřejně předvádí, vystavuje nebo rozšiřuje obraz pachatelův, trestá se, nestalo-li se to k účelům vědeckým nebo na žádost úřadu k účelům trestního řízení, za přestupek trestem peněžitým od 50 Kč do 10 000 Kč nebo vězením od tří dnů do jednoho měsíce.

4.Vinník není trestný podle odst. 1, jde-li o přečin, stíhaný jen na žádost (soukromý návrh) poškozeného.

§17 Sdružování státu nepřátelské

1.Kdo založí tajnou organizaci, jejímž účelem je podvracet samostatnost, ústavní jednotnost nebo demokraticko-republikánskou formu státu,

kdo znaje účel takového sdružení k němu přistoupí, s ním se stýká, jeho činnosti jakýmkoli způsobem se zúčastní, je nebo jeho členy v jich podvratných snahách hmotně nebo jakýmkoli jiným způsobem podporuje, trestá se za přečin tuhým vězením od jednoho měsíce do dvou let.

Tajnou organizací je i taková, která, majíc ve skutečnosti účel uvedený v odst. 1, předstírá jiný účel.

2.Úředník, který se doví o organizaci uvedené v odst. 1 neb o jejích schůzkách a opomine to oznámiti podle své povinnosti, trestá se za přečin tuhým vězením od jednoho do tří měsíců, za okolností zvláště přitěžujících tuhým vězením od tří měsíců do jednoho roku.

§18 Šíření nepravdivých zpráv

1.Kdo veřejně sděluje, nebo jinak rozšiřuje nepravdivou zprávu, již pokládati za pravdivou nemá dostatečných důvodů, ač ví, že tím vážně znepokojí obyvatelstvo nějakého kraje nebo místa nebo část tohoto obyvatelstva, trestá se za přestupek trestem peněžitým od 50 do 10 000 Kč nebo vězením od tří dnů do tří měsíců.

2.Kdo veřejně sděluje nebo jinak rozšiřuje nepravdivou zprávu, ač ví, že tím poškozuje bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost nebo pořádek nebo že tím způsobuje zdražování předmětů potřeby, překotné a hromadné koupě nebo prodeje nebo překotné a hromadné vybírání vkladů, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do tří měsíců.

3.Ví-li vinník, že zpráva je nepravdivá, trestá se v obou případech (č. 1 a 2) za přečin tuhým vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§19 Návrat členů bývalé panovnické rodiny nebo podpora takového návratu

1.Člen bývalé panovnické rodiny Habsbursko-lotrinské a potomek takového člena, jež bez svolení vlády vstoupí nebo zdržuje se na území Československé republiky,

kdo ho při tom jakýmkoli způsobem podporuje nebo dověda se věrohodným způsobem o jeho zatajovaném pobytu na území Československé republiky, úřadu to neoznámí neodkladně a věrohodným způsobem, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do jednoho roku.

2.Byl-li vinník již před tím pro takový čin pravoplatně odsouzen nebo měl-li zvláštní povinnost návrat a pobyt takové osoby oznámiti, trestá se za zločin žalářem od jednoho roku do pěti let.

§20 Hrubá neslušnost

Kdo hrubou neslušností ruší výkon pravomoci presidenta republiky, jeho náměstka, zákonodárního sboru, jeho předsedy nebo předsednictva, výboru nebo komise, vlády, jejího předsedy nebo člena nebo guvernéra Podkarpatské Rusi, aby snížil jejich vážnost,

kdo potupí jméno republiky, její znak, vlajku nebo barvy nebo vypodobení presidenta republiky, nebo kdo je poškodí neb odstraní, aby snížil vážnost republiky nebo presidenta republiky,

trestá se za přestupek vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§21 Svádění nebo pomáhání k vojenským zločinům nebo nadržování jim

1.Kdo navede nebo hledí navésti k vojenskému zločinu nebo při takovém zločinu pomáhá, trestá se za zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let.

2.Stejně se trestá, kdo pachateli vojenského zločinu po spáchání jeho nadržuje ukrýváním nebo pomáháním k útěku nebo na útěku.

3.V případě č. 2 není vinník trestný, nadržoval-li osobě blízké.

§22 Nedovolené najímání vojska

Kdo bez dovolení vlády najímá příslušníka republiky pro vojenskou službu cizí moci nebo kdo najímání takové zprostředkuje, trestá se za zločin žalářem od šesti měsíců do pěti let.

§23 Nedovolené zpravodajství

Kdo tiskem uveřejní zprávu o síle, válečné zdatnosti nebo pobytu vojska neb o jiném zařízení republiky nebo jejího spojence, zavedeném k obraně, ač to bylo úředně zakázáno neb ač mohl ze zprávy nebo jiných okolností vědět, že uveřejněním ohrožuje zájem státu,

kdo tiskem uveřejní zprávu o mimořádných zařízeních k udržení neb obnovení pokoje, ač to bylo úředně zakázáno,

trestá se za přečin vězením od osmi dnů do šesti měsíců.

§24 Ohrožování obrany republiky

1.Kdo proti zákazu dopraví do ciziny zbraně, střelivo nebo jiný válečný materiál, trestá se za přečin vězením od jednoho měsíce do jednoho roku.

2.Kdo bez úředního povolení zhotoví popis, plán, nákres nebo snímek některého zařízení neb opatření na obranu republiky,

kdo bez úředního povolení úřední plány, nákresy, snímky nebo spisy o takových zařízeních neb opatřeních opiše, obkreslí neb ofotografuje nebo jinému dá nebo nechá opsati, obkreslití neb ofotografovati,

kdo bez úředního povolení uvedené předměty sobě nebo jinému opatří neb uveřejní, trestá se, není-li čin přísněji trestný, za přestupek peněžitým trestem od 50 Kč do 10 000 Kč nebo vězením od osmi do šesti měsíců.

§25 Ohrožování veřejné správy orgánem moci veřejné

Orgán moci veřejné, který vykonává své úřad úmyslným jednáním neb úmyslným opominutím proti zákonům ústavním nebo proti zákonům a nařízením, vydaným na provedení zákonů ústavních, ohrožuje zájmy veřejné

správy, trestá se, není-li čin jeho přísněji trestný, za přestupek pokutou do 10 000 Kč nebo vězením do tří měsíců, a to dohlédacím úřadem správy státní přímo nadřízeným a není-li takového, úřadem, který určí vláda.

§26 Neodstranění nebo zřízení nedovolených pomníků

1. Politický (státní policejní) úřad může naříditi, aby byly odstraněny pomníky, nápisy a jiné památky umístěné na veřejném místě nebo tak, že jsou viditelné z veřejného místa, jsou-li rázu protistátního nebo jsou-li zřízeny některému členu rodin panovavších v Rakousku, Uhersku nebo Rakousko-Uhersku, v říši Německé nebo některému členu dynastií panovavších r. 1914 na půdě říše Německé.

Tentýž úřad může také zakázati zřizování takových pomníků, nápisů a památek na příště.

Za pomníky nebo památky považují se zejména i poprsí, desky, obrazy, znaky a odznaky.

Místem veřejným rozumějí se ve smyslu tohoto ustanovení náměstí, ulice, veřejné cesty, sady, veřejné sbírky, lázně, školy, výčepní a zábavní místnosti a jiná veřejně přístupná prostranství a místnosti.

2. Nevyhoví-li ten komu bylo pravomocně nařízeno, aby odstranil takový pomník, nápis nebo památku, tomuto nařízení ve stanovené lhůtě,

kdo přes zákaz zřídí nový takový pomník, nápis nebo památku,

trestá se politickým (státním policejním) úřadem za přestupek pokutou do 10 000 Kč nebo vězením do tří měsíců neb obojím trestem. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi v místech, kde není státního policejního úřadu, vydává trestní nález administrativní vrchnost policejní.

HLAVA IV. - Závěrečná ustanovení

§27 Účinná lítost

1. Pro úklady (§1), jich přípravu (§2), ohrožení bezpečnosti republiky (§3) nebo vojenskou zradu (§6) není trestný, kdo dobrovolně a ne proto, že jeho jednání bylo odhaleno, od něho upustí a buď učiní oznámení úřadu včas, kdy škodlivý výsledek mohl býti zamezen, nebo sám jej zamezí nebo napraví.

2. Účastník na spolčení k úkladům (§2), k ohrožení bezpečnosti republiky (§3), k vojenské zradě (§6) nebo k útokům na ústavní činitele (§9) není pro tento čin trestný, jestliže dříve, než bylo podniknuto ještě něco jiného než spolčení, a ne proto, že spolčení bylo odhaleno, buď způsobil, že od podniku bylo upuštěno, nebo spolčení úřadu oznámil.

3. Oznámením trestného podniknutí nestává se beztrestným ten, kdo v úmyslu, aby je vyhradil úřadu, je nastrojil nebo naváděl k účasti na něm.

§28 Vyměrování trestu

(1) Za přitěžující budiž pokládáno zejména, že čin byl spáchán se zbraní, ze zjištěnosti, osobami společnými, orgánem moci veřejné, duchovním, školním učitelem nebo na místech nebo za okolností vyžadujících zvláštní vážnosti (jako jsou veřejnoprávní sbory, úřady, školy, místa pro bohoslužbu), pokud již zákon sám na tyto okolnosti zvlášť nehledí.

(2) Snížiti dočasný trest na svobodě pod dolejší hranici trestní sazby a zaměnití jeho způsob za mírnější je vyloučeno, jde-li o zločin uvedený v §1, §2, §6, č. 1 až 3, §7, č. 4 při sazbě od pěti do dvaceti let. V ostatních případech nemá soudce tohoto práva, byl-li čin v tomto zákoně uvedený spáchán v době války nebo v době, kdy byl veřejný pořádek porušen ve větším rozsahu a k jeho obnovení bylo nutno užiti mimořádné moci, vyjímajíc, že šlo o přečin §5, č. 2, §6, č. 4, §11 a §16, č. 1 neb o přestupek §20.

(3) Jinak může soudce užiti tohoto práva s omezením, že, je-li zákonnou sazbou těžký žalář nejméně pětiletý, nesmí uložit trest mírnější než žalář jednoho roku, a je-li zákonná sazba těžký žalář nejméně desetiletý, trest mírnější než žalář tří let. Místo těžkého žaláře doživotního nesmí uložit trest mírnější než těžký žalář desetiletý.

(4) Byl-li na osobách a za okolností uvedených v §7 spáchán zločin vraždy, může soud místo trestu smrti uložit toliko doživotní těžký žalář (káznicí).

§29 Trest peněžítý a zabavení jmění

1. Za čin trestný podle tohoto zákona může soud vedle trestu na svobodě uznati také trest peněžítý, zejména byl-li čin spáchán ze zjištěnosti nebo v úmyslu poškoditi republiku. Tento trest je vyměřiti za přestupek od 50 Kč do 10 000 Kč, za přečin od 200 Kč do 50 000 Kč a za zločin od 1 000 Kč do 500 000 Kč.

2. Peněžíté tresty a pokuty uložené podle tohoto zákona připadají státu.

3. Odsoudí-li soud pro zločin uvedený v §1 až 5 nebo v §6, č. 1 a 2, může vyřknouti, že ze jmění odsouzeného určitá část připadá státu jako náhrada za škodu činem způsobenou. O zajištění a dobývání této náhrady platí ustanovení §18 o trestání válečné lichvy ze 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n.

§30 Trest náhradní

Doba náhradního trestu za nedobytný trest peněžítý budiž stanovena podle zavinění.

Uznal-li soud na trest peněžítý jako vedlejší, vyměří náhradní trest stejným druhem trestu jako trest hlavní.

Doba náhradního trestu nesmí převyšovat jeden rok a dohromady s hlavním trestem meze zákonné sazby. Je-li trestem hlavním na svobodě dvacet let na doživotí, trest náhradní se vůbec neuloží.

§31 Zabrání a propadnutí

(1)Má-li obviněný ve svém majetku předměty, o něž se trestným činem obohatil, nebo jiné předměty, jež si za ně opatřil, nebo hodnotu takových předmětů, může soud prohlásiti, že tyto předměty nebo jich hodnota se zabírají ve prospěch státu.

(2)Předměty, jimiž trestný čin byl podniknut nebo které trestným činem byly vyrobeny nebo získány nebo které jsou zřejmě určeny ke spáchání trestného činu, může soud prohlásiti propadlými ve prospěch státu, nehledě k výsledku trestního řízení, ohrožují-li bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek. Nenáleží-li tyto předměty obviněnému, rozhodne o propadnutí sborový soud první stolice, u něhož trestní řízení se vede nebo v jehož obvodě se předměty nalézají, ve shromáždění tří soudců v neveřejném sedění po slyšení veřejného žalobce a zúčastněné strany. Na toto rozhodnutí mohou obě strany podat do tří dnů stížnost, o níž rozhodne sborový soud druhé stolice.

§32 Ztráta čestných práv občanských

(1)Uzná-li soud pro zločin uvedený v tomto zákoně na trest nejméně jednoho roku, vysloví zároveň jako vedlejší trest, že odsouzený pozbývá čestných práv občanských. Totéž vysloví soud, když uzná pro zločin na trest kratší jednoho roku, byl-li spáchán z pohnutek nízkých a nečestných.

(2)Ztráta čestných práv občanských znamená:

1.trvalou ztrátu vyznamenání, řádů a čestných odznaků, veřejných služeb, hodností a funkcí, akademických hodností a povolání, pro něž taková hodnost je podmínkou, jakož i ztrátu odpočivných a zaopatřovacích požitků, platů z milosti i všelikých jiných platů z peněz veřejných,

2.ztrátu způsobilosti k nabytí a opětnému nabytí práv uvedených pod č. 1,

3.ztrátu práv voliti a volen neb povolán býti k veřejné funkci nebo hlasovati ve věcech veřejných.

Ztráta čestných práv občanských nastane právní mocí rozsudku a trvá, pokud jde o způsobilost k nabytí neb opětnému nabytí akademických hodností a povolání pro něž taková hodnost je podmínkou, až do vykonání trestu, pokud jde o způsobilost k nabytí neb opětovnému nabytí jiných práv uvedených v odstavci druhém č. 1, po dobu, kterou určí soud od tří do deseti let, a pokud jde o ztrátu práva uvedeného v odstavci druhém č. 3, tři léta.

Tato doba počítá se v obou případech posléze uvedených od vykonání nebo prominutí trestu nebo promlčení jeho výkonu.

§33 Vypovědění

(1)Je-li cizinec odsouzen za zločin podle tohoto zákona na dobu nejméně jednoho roku, vysloví soud zároveň že odsouzený se vypovídá z území republiky.

(2)V ostatních případech odsouzení podle tohoto zákona může to soud učiniti, byla-li předem ohrožena bezpečnost státu, veřejná bezpečnost nebo veřejný pořádek.

§34 Zastavení periodického tiskopisu

1.Uzná-li soud v trestním řízení proti určité osobě nebo v řízení podle §492 a 493 trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., že obsahem periodického tiskopisu byl spáchán zločin nebo přečin uvedený v §1, §3, §5 č. 1, §6 č. 2 a 3, §14 č. 1, 2 a 3, §15 č. 3, §16 č. 2, §17 č. 1, §21 č. 1, §§22 a 23 a že hledíc na předcházející taková rozhodnutí učiněná v době poměrně krátké o témž tiskopisu, byť i pod jiným názvem vydávaném, je se důvodně obávati, že budou uvedené trestné činy obsahem téhož tiskopisu nadále páčány, může zároveň vysloviti, že vydávání jeho může býti zastaveno.

Tento výrok lze bráti v odpor týmiž opravnými prostředky jako výrok o trestu nebo v řízení podle §492 a 493 tr. ř. opravnými prostředky uvedenými v §493 a 494 tr. ř.

Nabyt-li výrok právní mocí, může politický úřad druhé stolice naříditi zastavení tiskopisu, a to u tiskopisů, vycházejících alespoň pětkrát týdně, nejdéle na jeden měsíc, u tiskopisů, vycházejících alespoň třikrát týdně, nejdéle na dva měsíce a u ostatních tiskopisů nejdéle na šest měsíců. Proti tomuto zastavení není opravných prostředků. Výrok soudní pozbývá účinnosti, nebylo-li zastavení nařízeno nejpozději do roka, u tiskopisů, vycházejících alespoň pětkrát týdně, nejpozději do šesti měsíců od právní moci tohoto výroku.

2.Kdo periodický tiskopis, jehož vydávání bylo zastaveno, dále vydává, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do tří měsíců a byl-li pro tento přečin již potrestán, tuhým vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců.

3.Má-li tiskový úřad za to, že zastavený tiskopis je vydáván nebo podle oznámení jemu učiněného má býti vydáván dále pod jiným jménem, zakáže toto vydávání neb odmítne vzíti oznámení na vědomí, uveď tento důvod. To platí i když rozhodnutí soudu, kterým bylo vysloveno, že vydávání tiskopisu může býti zastaveno, nenabylo ještě právní moci.

Stížnost na toto opatření tiskového úřadu nemá odkladného účinku.

Kdo přes to tiskopis dále vydává nebo jej vydávati započne, trestá se podle ustanovení uvedeného pod č. 2.

§35 Podmínečné odsouzení

U osob starších osmnácti let je podmíněčné odsouzení vyloučeno, jde-li o zločin podle tohoto zákona, vůbec, jde-li o přečin nebo přestupek, vyžaduje-li veřejný zájem výkonu trestu.

§36 Příslušnost a obžaloba

Konati hlavní přelíčení o obžalobě pro zločiny v §1, §3 č.1, §4 č.1, §5 č.1, §7, pro zločin podle §8, spáchaný na prezidentu nebo jeho náměstkovi, pro zločin podle §8 č. 2 až 5, spáchaný na ostatních osobách tam uvedených, a pro zločin podle §10 č.2, pokud jde o osobování si pravomoci vyhrazené prezidentu republiky, zákonodárnému sboru, vládě nebo guvernérovi Podkarpatské Rusi, přísluší státnímu soudu. To platí, i když zločin byl spáchan před účinností tohoto zákona, pokud obžaloba v této době nenabyla ještě právní moci. Složení státního soudu a řízení před ním upravuje zvláštní zákon.

Konati hlavní přelíčení o obžalobě pro zločiny uvedené v §2, §3 č. 2, §6 č. 1 a §10 č. 1 přísluší soudu porotnímu, navrhuje-li státní zástupce v obžalovaném spise, aby byl trest uložen podle zákonné sazby vyšší pěti let.

Trestní řízení pro ostatní zločiny a přečiny podle tohoto zákona náleží sborovým soudům první stolice, a to i když byly spáchaný obsahem tiskopisu.

Řízení pro přestupky podle tohoto zákona náleží, není-li v něm jinak stanoveno, soudům okresním, a to jde-li o přestupek §11 č. 1 okresnímu soudu v sídle sborového soudu první stolice.

Ustanovení §6 až 8 zákona z 22. prosince 1921, č. 471 Sb. z. a n. nelze užíti.

Činy podle tohoto zákona trestné soudem stíhají se na obžalobu veřejnou.

§37 Stíhání osob vojenských

Ustanovení tohoto zákona platí také pro osoby podřízené vojenské soudní pravomoci.

Pro činy spáchané za války zůstávají v platnosti přísnější trestní sazby stanovené trestními zákony vojenskými.

Konati hlavní přelíčení v případech uvedených v §36, odst. 1. náleží státnímu soudu. V ostatních případech náleží trestní stíhání zločinů a přečinů divisním soudům, stíhání přestupků soudem trestaných brigádním soudům.

Trestní stíhání činů spáchaných za války náleží ve všech případech soudům vojenským.

Ustanovení §6 až 8 zákona z 22. prosince 1921, č. 471 Sb. z. a n. nelze užíti.

§38 Stíhání cizinců

Podle tohoto zákona bude potrestán i cizinec, jenž se dopustil v cizině trestného činu uvedeného v §1 až 9 a §17.

V případě §6 není cizinec trestný, dopustil-li se činu, vykonává právo zaručené právem mezinárodním.

§39 Výklad jednotlivých výrazů tohoto zákona

1.Násilím je nejen skutečný čin násilný, nýbrž i nebezpečná výhrůžka bezodkladným násilným činem.

2.Veřejně je čin vykonán, byl-li spáchan v tiskopise nebo v rozšiřovaném spise, ve shromáždění nebo před zástupcem.

3.Doba válečná počíná se dnem, kdy demobilisace podle demobilisační vyhlášky má býti skončena, a není-li v ní uveden takový den, uplynutím dvou měsíců ode dne této vyhlášky.

4.Osobami blízkými jsou ony, k nimž je ten, o něhož jde, v takovém poměru rodinném nebo poměru obdobném, že by újmu jimi utrpenou pociťoval jako újmu vlastní.

§40 Zvláštní ustanovení pro Slovensko a Podkarpatskou Rus

1.Činy uvedené v §11, č. 1 a v §20 trestají se jako přečiny.

2.Pokus přečinů podle tohoto zákona je trestný.

§41 Poměr k dosavadním ustanovením

1.Kde jiné zákony mluví o velezradě, rozumí se tím trestné činy uvedené v §1 až 3 tohoto zákona.

2.Kde jiné zákony mluví o zločinu zvyvědačství, rozumí se tím zločin, uvedený v §6, č. 2 a 3 tohoto zákona.

3.Zrušují se tato ustanovení:

I. z trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.: §58 až 67, 92, 220 až 222, 285 až 299, 302, 308; dále §213 a 215, pokud se vztahují na §60, 61, 67 a 92; z §305 první věta vůbec a druhá věta, pokud se vztahuje na §302 a 305; z §310 odstavec první vůbec a odstavec druhý, pokud se vztahuje na §308 a 310;

II. z trestního zákona čl. V z r. 1878; §126 až 152, 158, 161, 171 až 174, 453 až 459;

III. ze zákona o přestupcích čl. XL z roku 1879; §33, 34, č.1 a 3, 37, 39 a 109;

IV. z trestního zákona vojenského ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z. s výhradou §37 odst. 2 tohoto zákona na ochranu republiky: §306 až 319, 321 až 331, 334 až 341, 343, 539 až 554, 559, 565; dále z §562 první věta

vůbec a druhá věta, pokud se vztahuje na §559 a 562; z §567 odstavec první vůbec a odstavec druhý, pokud se vztahuje na §565 a 567;

V. čl. I.,II. a IX. zákona ze dne 17. prosince 1862, č. 8 ř. z. z r. 1863, a cís. nařízení z 9. června 1915, č. 156 ř. z.; VI. ze zákonného článku LXIII z r. 1912: §18, 19, 22, 23, 26 a 27; zák. čl. XXXIV z r. 1913 a zákonný článek XVIII z r. 1915.

Rovněž se zrušují veškerá ostatní ustanovení odporující tomuto zákonu.

§42 Zanedbání povinné péče

Článek III. čís. 5 zákona z 15. října 1868, čís. 142 ř. z. bude zníti takto:

Kdo se dopustí podle předcházejících ustanovení zanedbání povinné péče, trestá se za přestupek a to, zakládá-li obsah tiskopisu zločin, vězením od osmi dnů do tří měsíců, a zakládá-li přečin, peněžitým trestem od 50 Kč do 3 000 Kč.

Zakládá-li obsah tiskopisu zločin nebo přečin uvedený v §1, §3, §5, č. 1, §6, č. 2 a 3, §14, č. 1 a 2, §15, č. 3 nebo §16, č. 2 zákona na ochranu republiky, trestá se vinník za přečin tuhým vězením od čtrnácti dnů do šesti měsíců. Vedle tohoto trestu může býti uznáno na trest peněžitý od 100 Kč do 10 000 Kč. Bylo-li by podle §35 uvedeného zákona vyloučeno podmíněčné odsouzení pro trestný čin spáchaný obsahem tiskopisu, je vyloučeno též podmíněčné odsouzení pro tento přečin.

§43 Zákon o třaskavinách

V příloze uvedené znění zákona ze dne 27. května 1885, čís. 134 ř. z. o opatřeních oproti obecně nebezpečnému užívání třeskavin a obecně nebezpečnému zacházení s nimi prohlašuje se za autentické. Ustanovení tohoto zákona rozšiřuje se vyjmajíc §11 na Slovensko a Podkarpartskou Rus a vyjmajíc §11 a 13 na osoby podřízené pravomoci soudců vojenských.

O činech trestných podle uvedeného zákona platí ustanovení §28, odst. 1, druhé věty odst. 2 a odst. 3, §32, §33, §35 a §40, čís. 2.

§44 Účinnost a výkon zákona

Tento zákon nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení.

Jeho výkon ukládá se všem členům vlády.

T.G. Masaryk v.r.

Malypetr v.r.

Habrman v.r.

Dr. Hodža v.r.

Udržal v.r.

Bečka v.r.

Dr. Markovič v.r., též za ministra Dra Kállaye

Dr. Beneš v.r.

Novák v.r.

Bechyně v.r.

Srba v.r.

Dr. Dolanský v.r. za ministra Šrámka

Tučný v.r., též za ministry Stříbného Dra Frankeho

**Příloha č. 2: Výkaz státního zastupitelství v Mladé Boleslavi
o osobách odsouzených pro delikty zákona na ochranu republiky
za rok 1936**

Výkaz
státního zastupitelství v Mladé Boleslavi
o osobách odsouzených pro delikty zákona na ochranu republiky
za rok 1936.

Celkový počet osob	Z toho	pro zákon na ochranu republiky z 19/3. 1933 č. 50 Sb. z. n.							Poznámka
		§ 2	§ 6	§ 14	§ 15	§ 16	§ 17	§ 18	
6	Čechoslováci	.	.	.	1	.	.	1	
	Němci	.	.	4	
	Maďari	
	Komunisti	.	.	.	1	.	.	.	
	Fašisti	
	převládání Š.P.	.	.	4	
	jinych	1	

[Signature]